

Jimmy Åkesson: Jultal 2023

Talare

Jimmie Åkesson
Partiledare

Datum

22 december 2023

Plats

Sverigedemokraternas sociala
kanaler

Sverige, svenskar, landsmän och landsmaninnor. I slott och i kojor.

Alldeles strax är det jul. Alldeles strax sänker sig julefriden över vårt mörka och kalla Norden och vår stora efterlängtade vinterhögtid tar vid.

Ett stall i staden Bethlehem i den romerska provinsen Judén, judarnas land, föddes en gång för länge länge sen ett gossebarn. Den lille gossen, som hette Jesus, han var så speciell att hans relativt korta tid här på jorden skulle komma att förändra världen på ett sätt som få andra människors livsgärning har gjort.

Allt det där kan i säkert oavsett om ni är troende kristna eller bara helt vanliga kulturellt kristna svenskar.

För på ett eller annat sätt har den som är svensk också ett kristet arv.

Tusen år av kristen tradition i vårt land har gjort Sverige, vår kultur, våra traditioner, våra ceder och bruk och så vidare till vad det är idag.

Men svensk jul är just svensk jul och den är så mycket mer än ett högtidlighållande av den lille judiske gossen Jesus födelse.

I hela den kristna västvärlden kallas den stundande högtiden för någonting som har med just kristendomen att göra olika varianter på Krist-mässa, till exempel.

I vårt land, och våra kulturellt närmsta grannländer, så heter det i stället jul.

Jul som i vikingarna, så även tidigare, Nordeuropéers jul-blot.

Våra förfäder vägrar att ge upp sin tradition, att under årets absolut mörkaste tid uppmärksamma att det är nu det vänder.

Vi firar alltså inte bara i Jesu födelse, utan också det som vi Nordbor älskar kanske allra mest, ljuset.

Den avlägsna, men stadigt antågande våren, livet som återvänder.

Det är väldigt fint tycker jag, nu vänder det.

Och även om det inte känns så, så kommer ljuset, det sällsamma nordiska ljuset, att återvända till oss.

Ljumma vindar kommer att smeka våra kinder, bäckar kommer att påla, och det kommer att dofta vår i skog och mark igen.

Och små knubbiga barnafötter kommer så småningom att springa i ett daggvått gräs igen.

Så som det alltid har varit, i tusentals och åter tusentals år, just här i norr, i de skarpa årstidernas land.

Åter till vår älskade svenska jul.

Förutom den flerbottnade orsaken till vårt julfirande så har vi en uppsjö av jultraditioner, som antingen är helt svenska, eller som utgör svenska varianter på traditioner som har hämtats från andra kulturer.

Vi har skapat en egen jul i vårt land utifrån våra förutsättningar. Den är till och med så svenskt individualistisk att den i betydande delar skiljer sig på familjenivå. För vissa är det inte julafton om man inte får en portion risgrynsgröt på morgonen, för andra är det skinkmacka på morgonen som gäller.

För familjen Andersson är jul någonting som man bara kan fira på släktgården i Jämtland, medan grannfamiljen Pettersson och faktiskt även familjen Åkesson gärna firar jul i ett varmare land.

Familjen Lundström hyr en stuga nära en skidbacke, medan familjen Kekkonen hälsar på slakten i Finland och så vidare. Tusentals olika jular som alla uppfattas

som den äkta traditionella julen.

Och det är helt okej. Det fungerar.

Och det är ändå vår gemensamma älskade svenska jul.

Och överallt samman så ligger en varm och väldoftande väv av olika traditioner och företeelser som vi alla kan relatera till och som gör oss till ett vi, till en gemenskap.

Det doftar gran och hyacint. Glögg och apelsin. Det doftar kola och knäck och julskinka och lutfisk. Det doftar barndom och en förväntan på ett sätt som kan göra den mest syniska alldeles blank i ögonen.

Det spelas julmusik, ett Änglaspel klingar rytmiskt, ett tomtebloss fräser stilla och julklappspapper prasslar under klämmande barnahänder. Ljud som tillsammans bäddar in stressade svenskars hjärtan i ett varmt och lugnande, bomullsmjukt omslag. Och överallt lyser ljus. Ljus som symboliserar Jesus, som symboliserar stjärnan över Bethlehem, men som också är en stilla påminnelse om vår och våra förfäders eviga kamp mot kölden och mörkret här i norr, vår lilla plats på jorden.

Sverige, svenskar, landsmän och landsmaninnor.

Som sagt, alldeles strax sänker sig julefriden över vårt mörka och kalla land. I våra dagar innebär julefriden mest en känsla hos var och en av oss. En känsla av relativt lugn, lite mindre stress, kanske lite ledigt, gemenskap med nära och kära.

Förr, för länge sen, då var det annorlunda, då var julefriden även ett juridiskt begrepp i meningen att det var förbjudit att starta konflikter eller twister under just julen. Det var dessutom belagt med extra högra straff att bygga lagbrott under julen.

Jag hade lovat mig själv att hålla den här julhälsningen fri från politik i så hög utsträckning som möjligt just för julefridens skull.

Men jag måste ändå säga att det finns inspiration att hämta inför kommande förhandlingar med regeringspartierna.

Julefridslagen.

Dubbla straff för våld mot kvinnor, sexualbrott, förnedringsrån och annat jävelskap. Dubbla straff för den som stör svenskarnas julefrid med skjutningar, snarkhandel, kidnappningar och bombdåd.

Med den redan överenskomna skärpningen dubbla straff för gängkriminella så skulle det ge fyrdubbla straff för gängkriminella under julen. Det vore en julklapp värd namnet till alla hederliga skötsamma människor i vårt land. Jag tar det med mig in i det kommande arbetet.

Men först så ska vi njuta av vår svenska jul.

Sverige. Landsmän och landsmaninnor. Svenskar i slott och svenskar i kojor. I stora familjer och i små. I de innersta stadskärnorna i förorter på landsbygd och i glesbygd. Svenskar i Sverige och svenskar i andra länder.

Njut nu. Varva ner. Unna er reflektion, lite eftertanke. Ät gott. Drick gott. Andas.

Ta vara på allt som vi tillsammans har ärvt från såväl kristna förfäder som från de som vägrade sluta fira ljusets återkomst.

För vidare, denna gåva till barnen. Nåt bättre än svensk jul står knappast att finna på denna jord.

Sverige. Svenskar.

Jag önskar er alla en riktigt, riktigt god jul.

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/jimmy-akesson-jultal-2023>